

Ingaan of beerven

Ebook: Is ingaan voldoende of willen we ook erven?

Is ingaan voldoende of wil je ook erven? We bedoelen hier natuurlijk het ingaan en beerven van het koninkrijk van God. Wat is het verschil in de grondtekst? Wat is het verschil voor de gelovige in het perspectief van de eeuwigheid?

Om het verschil tussen het erven of het ingaan van het koninkrijk maar even duidelijk te illustreren nemen we het voorbeeld van ons eigen landje Nederland. Wij kunnen allemaal het koninkrijk der Nederlanden ingaan, geen probleem, je kunt er ook weer uit. Maar er is maar een koning der Nederlanden en er is maar een troonopvolger, die erfgenaam gaat het Koninkrijk beerven. Die erfgenaam gaat regeren over de inwoners van het koninkrijk. Er is dus een groot verschil tussen het ingaan en beerven van het koninkrijk.

Zo is het ook met het Koninkrijk van God, er is een erfgenaam, [Christus](#). En de wedergeboren Christenen zijn mede-erfgenaam. Dat belooft dan nog wat, wij kunnen met Hem regeren over het Koninkrijk omdat wij in Hem mede-erfgenaam zijn. Zal iedereen dan beerven? Nee, wij zijn wel allemaal erfgenaam, maar of we beerven hangt van ons zelf af.

Omdat we hierboven nogal wat zeggen zullen we laten zien wat we bedoelen aan de hand van onze enige bron, de Bijbel. We gaan op zoek naar het woord zaligheid en dan komen we iets verrassends tegen. In het Nederlands heeft dat ouderwetse woord eigenlijk maar een betekenis, namelijk heerlijk, geweldig. Maar in de grondtekst kom je twee totaal verschillende woorden tegen die op dezelfde manier vertaald zijn met zaligheid. Door die vertaling kun je nogal op het verkeerde been worden gezet met als gevolg dat je nog niet eerder het verschil tussen het ingaan of beerven van het Koninkrijk van God hebt kunnen ontdekken.

Welke twee woorden komen we tegen?

Laten we beginnen bij de bekende Bergrede van Jezus die beschreven staat in Mattheus 5. Deze Bergrede wordt ook wel de zaligspreking genoemd, dus daar moeten we het woord zalig wel tegenkomen.

En dat gebeurt bijvoorbeeld in Mattheus 5:5, daar staat: Zalig zijn de zachtmoedigen (zij die willen geloven, vertrouwen), want zij zullen de aarde beerven. Het woord zalig is hier de vertaling van het Griekse woord Makarioi, en dat betekent zoveel als gelukkig. Niet zomaar gelukkig, maar gelukkig omdat diegene leeft in harmonie met Gods Woord en ontvangt daarom Zijn ongekende zegen. Dat heet dus beerven, erven van Messiaanse zegeningen!

De andere grondtekst van zalig vinden we in Mattheus 24:13. Daar staat, maar wie volharden zullen tot het einde, die zal zalig worden. Maar hier is het woord zalig een vertaling van het Griekse woord Sothesetai en dat betekent zoveel als: die zal gered worden van de ondergang en gebracht in de goddelijke veiligheid. Ingaan, gezet worden in het Koninkrijk dus. Gered worden, maar dan wel in de betekenis van genezen, hersteld, opgewekt en bevrijd.

De ene keer moet je het woord zalig dus lezen als ingaan en de andere keer als beerven. Twee totaal verschillende zaken, die wel veel met elkaar te maken hebben maar dus echt van elkaar verschillen. Let er een volgende keer maar op als je het woord zalig tegenkomt in de Bijbel, welke betekenis moet je er dan aan geven? Ingaan, beerven of nog weer een andere betekenis? Ga op zoek in de grondtekst en het zal je duidelijk worden.

Beerven betekent trouwens dat je het wettelijke deel krijgt doordat je erfgenaam bent van degene die gestorven is. Maar dan moet de erfgenaam wel volwassen zijn, een kind kan niet erven. Dat is juridisch zo en dat is in de Bijbel niet anders (Galaten 4:1-2). We zijn allemaal mede-erfgenamen (Romeinen 8:17) van [Christus](#) als we wedergeboren Christenen zijn. Door [wedergeboorte](#) krijgen we allemaal toegang tot het Koninkrijk van

God.

Echter alleen degene die volwassen zijn, opgewassen in Hem staat er in Éfeze 4:15, die zullen Messiaanse zegeningen beërven. Loon, kroon of wat het maar meer is, zie daarvoor Ebook "Erven". Wanneer ben je dan opgewassen in Hem? Volgens Galaten 4:19 totdat [Christus](#) een gestalte in u krijg. En Galaten spreekt van het leven naar de Geest en niet meer onder de wet zijn. Dit is van toepassing op de Christenen van vandaag de dag, de Gemeente.

Maar voor [Israel](#) en de volkeren geldt weer heel wat anders als het aankomt op ingaan en erven of niet. Als we het einde van Mattheus 25 lezen dan lijkt het namelijk net alsof iedereen in die dagen van de wederkomst van [Christus](#), gaat beërven. Maar dat is echt niet waar. Dat kan ook niet, want als iedereen beërft en als gevolg daarvan meeregeert, over wie regeren ze dan? Dan zijn er toch geen burgers meer in het Koninkrijk? Voor [Israel](#) en de volkeren hebben we het over het Koninkrijk op aarde dat de Here zelf zal vestigen als hij wederkomt. De Gemeente heeft een hemelse positie.

Mattheüs 25:33-34: de schapen, daarmee wordt [Israel](#) bedoeld, die erven dat Koninkrijk op basis van hun eerstgeboorterecht. Dat is de eerste groep die beërft.

Degene uit de volkeren die de minste (de evangelisten in die dagen) hebben verzorgd, die beërven net zoals de evangelisten. Mattheus 11:40-42, 25:40, Markus 9: 41, Johannes 13:20. Dat is de tweede groep die beërft.

De rechtvaardigen, zij die geloven en volharden tot het einde (Mattheüs 13:10), die gaan het Koninkrijk binnen. Precies zoals het staat beschreven in de gelijkenis van de 5 dwaze en wijze maagden bijvoorbeeld (Mattheüs 25).

De onrechtvaardigen, zij die niet geloven in de Heiland, zullen buiten geworpen worden.

Wij worden verlost door ons geloof in Jezus [Christus](#) (Johannes 3:16), de Verlosser van onze zonden, de opgestane Heer en wij met Hem. Dat geloven, vertouwen is [wedergeboorte](#) en op grond daarvan gaan wij het Koninkrijk binnen. Sterker nog, zijn wij met Hem gezet in de hemel volgens o.a. Kolossenzen 1: 13. Iedere wedergeborene die opwast tot zonen, door goede werken doordat we daarvoor bekwaam zijn gemaakt door God met het onderpand van de Geest, die zal de zoonstelling beërven (Romeinen 8:23).

Goede werken zijn het Woord bewaren en delen volgens bijvoorbeeld 2 Tmotheus 4. Groeien in geloof van kind tot zoon, steeds meer vrucht dragen zodat [Christus](#) een gestalte in u krijg (Galaten 4:19).

Nu je het verschil tussen ingaan en beërven weet en ook weet hoe we zullen beërven, is het dan geen tijd geworden om handen en voeten te geven aan goede werken? (1 Petrus 4:2).